

[Ministeren for skatter og afgifter]

med skatteydere samlevende hustru arbejdsgiver.

Efter kildeskatteovens § 62, stk. 4, skal der, forinden der sker tilbagebetaling af overskydende skat m. v., foretages modregning i tilbagebetalingsbeløbet af eventuelle restancer af personlig skat med påløbne renter. Herudover skal der foretages modregning for restancer af A-skat og andre statslige krav.

For en skatteydere skatterestance er der ikke hjemmel til at foretage modregning i eventuelle tilgodehavender (overskydende skat m. v.), som skatterestantens ægtefælle måtte have krav på. En sådan modregning kan kun finde sted, hvis ægtefællen samtykker heri.

Til *landbrugsministeren* (30/1 79) af:

Tang Sørensen (FP):

»Finder ministeren ikke, at der i forbindelse med den nye landbrugslov og ved fremkomsten af cirkulærene vedrørende denne lov er opstået et tvivlsspørgsmål, om man må anvende betegnelsen forpagtningskontrakt, som jo normalt tidligere har været indgået på åremål, imellem producenterne af specialafgrøder og fabrikkerne, der forarbejder disse specialafgrøder?«

(Spm. nr. 549).

Begrundelse.

En del grovvarerelskaber, landboforeninger og andre private erhvervsdrivende har mange steder i Danmark etableret fabrikker til produktion af en eller anden art af afgrøder.

I den tidligere gældende landbrugslov er der en bestemmelse om, at kontrakter vedrørende disse forhold er undtaget fra lovens almindelige bestemmelser, herunder også undtaget fra dispensationsreglerne.

De virksomheder, der bearbejder afgrøderne, har normalt en aftale om at få den pågældende afgrøde. Denne aftale er udformet som en dyrkningskontrakt, en aftagerkontrakt eller en forpagtningskontrakt.

Ved nærmere eftersyn af den nye lovs regler ser det ud, som om at alle forhold ikke er tilgodeset i denne lov, og derfor må man formentlig forvente, at der fra landboforeningerne, landboorganisationerne og grovvarer-

branchen vil fremkomme forespørgsel om, hvad der i fremtiden vil være lovligt at etablere af aftaler imellem en producent og den pågældende fabrik.

Afgørende i så henseende er, at den aftale, der er udfærdiget mellem producent og fabrik, går ud på, at producenten skal levere den på jorden fremkomne afgrøde til bearbejdning på fabrikken.

Besvarelse (8/2 79):

Landbrugsministeren (Kofod):

Betegnelsen »forpagtning« anvendes inden for landbruget i almindelighed, når der er tale om en leje- eller brugsaftale, der angår en hel landbrugsejendom eller en del af en landbrugsejendom, og når der på forhånd er aftalt et vederlag mellem ejeren og forpagteren, hvorved driften sker for forpagterens regning. Sprogbrugen er imidlertid ikke fast, og betegnelsen »forpagtning« anvendes også undertiden af de implicerede parter i forbindelse med dyrkningskontrakter eller aftagerkontrakter vedrørende afgrøder, der leveres til fabrik (kartofler, frugt, lucerne, sukkerroer m. v.).

Kontrakter vedrørende avl af sådanne afgrøder er ikke omfattet af bestemmelserne i landbrugsloven om forpagtnings- eller leje-forhold, når driften sker for ejerens regning, f. eks. når afregningen sker efter den mængde afgrøde, der leveres til fabrik. Det afgørende er således ikke, hvad parterne kalder en sådan aftale, men det virkelige indhold af aftalen. En aftale mellem producent og fabrik, der går ud på, at producenten skal levere den på jorden fremkomne afgrøde til bearbejdning på fabrikken, er således ikke omfattet af bestemmelserne i §§ 11-12 i landbrugsloven, uanset om kontrakten af parterne betegnes en forpagtningskontrakt.

Forholdet vil blive nærmere præciseret i det cirkulære om lov om landbrugsejendomme, der vil fremkomme om kort tid.

Til *statsministeren* (30/1 79) af:

Wilhelm (VS):

»Kan statsministeren bekræfte, at den eneste ændring, som regeringsomdannelsen den 30. august 1978 medførte i relation til regeringens investeringsredegørelse af 17. maj 1978, var holdningen til Storebæltsbroen,